

VOORWOORD

De tijd vliegt...

Wivé Techniek is opgericht op 19 januari 1963, één dag nadat Reinier Paping zich onsterfelijk maakte door de zwaarste Elfstedentocht uit de geschiedenis te winnen. Vanwege de halve eeuw verschil én die helse tocht krijgen we nu veel beelden uit die tijd te zien. In zwart-wit. En jongens, wat is er een hoop veranderd. Toen maakten we ons

lees verder op pag. 2

Wivé Techniek vijftig jaar

Begin jaren zestig werkte de jonge

Willem Jan Wiedemeijer (bouwjaar 1932) als bedrijfschef reparatie voor de 2CV, Ami en Panhard bij de Citroën-garage aan het Amsterdamse Stadionplein. Een prima baan, maar echt tevreden was hij niet.

“Elke twee jaar kwam er een nieuwe directeur uit Frankrijk. Die zetten dan de hele boel weer op zijn kop. Bovendien was ik die branche zat. Waar je ook naar toe ging, naar de kroeg of

lees verder op pag. 5

Scheepvaartmuseum

Onze leverancier Loctite kreeg van het Scheepvaartmuseum Amsterdam het verzoek een offerte te maken voor het restaureren van twee koelerdeksels op de motor van het 113 jaar oude stoomschip “Christiaan Brunings”.

Omdat Loctite alleen materiaal levert, nam sales engineer Rob Helmich contact op met Roel Leenders van Wivé Techniek. Hij vroeg ons als applicatiespecialist deel te nemen aan het offertetraject. Bij het eerste bezoek aan de werkplaats van

lees verder op pag. 6

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Attero: energie uit afval	3
Wist u dat...?	4
Wivé Techniek vijftig jaar actief. Willem Jan Wiedemeijer was er bij.	5
Sponsoring Restauratie van twee koelerdeksels voor het Scheepvaartmuseum	6
We zitten op Twitter	8

De tijd vliegt...

Wivé-Techniek is opgericht op 19 januari 1963, één dag nadat Reinier Paping zich onsterfelijk maakte door de zwaarste Elfstedentocht uit de geschiedenis te winnen. Vanwege de halve eeuw verschil én die helse tocht krijgen we in de media veel beelden uit die tijd te zien. In zwart-wit.

Wij houden wel van een beetje nostalgie. Daarom in deze nieuwsbrief aandacht voor de betrokkenheid van Wivé Techniek bij de renovatie van een 112 jaar oude stoomboot in het Scheepvaartmuseum. En voor onze al bijna 20 jaar gepensioneerde oprichter, die voor zijn plezier oude MG's helemaal uit elkaar haalt, restaureert en als nieuw weer op de weg brengt.

Jongens, wat is er een hoop veranderd sinds 1963. Toen maakten we ons nauwelijks druk over de milieuvervuiling. Dat kwam pas toen we ons realiseerden dat de Friese wateren te vies werden om nog te bevrozen. Het roer moest om, en inmiddels zijn hele industrieën gebouwd op het zuiveren van het water en schoner maken van ons land. We kijken naar de moderne afvalverwerkers van Attero, die zich 'energiek met milieu' noemen en grote stappen voorwaarts maken met het opwekken van biogas. Slim, want de kolen en het aardgas raken ooit op, en Groningen verzakt door al die gaswinning, dus alternatieven zijn welkom.

Waaruit maar weer blijkt, dat het geen kwaad kan om met plezier terug te kijken naar het verleden, als je maar óók hard blijft werken aan de toekomst.

Ronald Cleijssen

Over de toekomst gesproken... we hebben nog een mooi verhaal over een project met leerlingen van de Nuborgh school, die ons helpen bij de aanschaf van een aanhangwagen. Dat paste niet meer in deze nieuwsbrief. U vindt het op www.wive-techniek.nl

Weet u nog waar u was toen u het hoorde?

Het thema van deze nieuwsbrief is 1963. Precies 50 jaar geleden, toen Wivé Techniek werd geboren. Weet u nog waar u was toen u het hoorde?

Inderdaad, we hebben het over de moord op JF Kennedy, in hetzelfde jaar. Maar 1963 kende meer hoogte- en dieptepunten. Zoals de invoering van de parkeerschijf, de koudste winter van de eeuw en het ontdekken van de gasbel bij Slochteren. Om nog maar niet te spreken van de 10e aanslag op het leven van DeGaulle, de beroemde 'I have a dream'-speech van Martin Luther King en de uitvinding van zowel het cassettebandje als de vlafliip.

We kunnen rustig concluderen... 1963 was een gedenkwaardig jaar. Zie een nostalgisch jaaroverzicht inclusief heerlijk oubollig commentaar op: nos.nl/video/205504/

Attero: energie uit afval

Milieu- en energiebedrijf Attero verwerkt het afval van maar liefst 40% van de huishoudens en heel veel bedrijven in Nederland. In totaal gaat het om ongeveer 3,4 miljoen ton, of 3.400.000.000 kilo! Attero probeert zo veel mogelijk herbruikbare grondstoffen uit het afval terug te winnen. Een deel van het afval dient voor het opwekken van duurzame energie, zoals elektriciteit of biogas. Zelfs het as dat na verbranding in de energiecentrale overblijft komt goed terecht, bijvoorbeeld in de fundering van wegen.

Innovatieve techniek

Afval is een waardevolle bron van herbruikbare materialen en energie. Om er álles uit te halen wat er in zit, is veel innovatieve techniek nodig. In Groningen staat een installatie voor afvalverwerking en een was- en vergistingsinstallatie voor het produceren van biogas. Senior vakspecialist Ronnie Eefting, verantwoordelijk voor het onderhoud aan de installaties, vertelt ons meer over de processen:

“Het binnenkomende huisvuil wordt gescheiden in twee grote zeeftrommels. Eerst gaat het metaal er uit, gescheiden in ferro- en non-ferro. Dat is herbruikbaar. Dan scheiden we de plastics en de folies met een zogenaamde Near Infra Red-installatie. Dit apparaat ziet het verschil tussen verschillende soorten kunststof, ongeacht de kleur of vorm. Daar komt geen menselijk oog meer aan te pas. Zodra een stuk plastic, een fles, bakje of stuk folie herkend is, wordt het met perslucht van de lopende band geschoten en apart verzameld voor hergebruik in bijvoorbeeld fleecetruien, plastic paaltjes of tennisballen.

Wat dan nog over blijft is deels geschikt voor verbranding in de elektriciteitscentrale en deels organisch restmateriaal. Dat laatste gaat naar de was- en vergistingsinstallatie. Daar winnen wij er biogas uit dat we opwerken tot aardgaskwaliteit en injecteren het in het normale gasnet. Daar kun je dus gewoon op koken, of je auto op laten rijden.

Om en om onderhoud

We hebben hier een volcontinubedrijf. Het dagelijks onderhoud doen we met vier mensen. Ikzelf als monteur, een werkvoorbereider, een mechanische en een elektrische specialist. Op woensdag zetten we om en om de afvalinstallatie en de was- en vergistingsinstal-

latie stil voor het grotere onderhoudswerk. Dat is een kwestie van goed plannen en eventueel mensen van buiten inzetten.

De inbreng van Wivé Techniek

Er gaat nogal wat door de installaties heen aan vuil, metaal, glas en zand. Dus slijten pompen en transportbanden relatief snel. Onze bedrijfsleider, Arnoud Hollander, komt uit de glas- en recyclingindustrie. Die had al met Wivé gewerkt en heeft ze ook hier geïntroduceerd.

We zijn begonnen met een soort proefklus. Dat ging om een zogenaamde woeler. Dat is een soort wals. De strippen op die wals sleten zo snel, dat we ze eens in de drie maanden moesten vervangen. In overleg met Ronald van Lent van Wivé hebben we die strippen vervangen door slijtvast materiaal. Die gaan nu hun derde jaar in, dus die eerste opdracht kun je wel succesvol noemen.

Vervolgens hebben we de inloop van de grote trommels bekleed met slijtvast materiaal, en ook diverse bochten vervangen in de buizen waarmee folies opgezogen werden. Dat gaat met hoge snelheden, waardoor veel slijtage optreedt.

Goede samenwerking

Het klikt hartstikke goed met Ronald. Die weet precies hoe wij werken en zegt het eerlijk >

(vervolg van pagina 2)

als hij denkt dat een bepaalde maatregel niet genoeg toegevoegde waarde heeft. Je moet ook niet alles slijtvast willen maken. Het moet economisch verantwoord zijn. En technisch. Zo hebben we een paar grote pompen staan met bussen die slijten. De speling op de as die zo ontstaat, is voor ons een aanwijzing dat onderhoud nodig is. Als je die bussen slijtvast maakt, valt die trigger weg, met als risico dat de pomp ergens anders kapot gaat. En dan natuurlijk nét op een moment dat het ons het minste uit komt. Dus die bussen laten we lekker slijten.

Zwarte Porsche 928 is groen

Attero is ook sponsor van het project 928 Revolution: een Porsche 928 omgebouwd voor Groengas, de schoonste en duurzaamste brandstof voor voertuigen. Biogas verlaagt de CO₂-uitstoot met 90% vergeleken bij aardgas.

Toch leuk dat Wivé Techniek daar een klein beetje aan bijdraagt, met slijtagebeperkende maatregelen aan de Attero vergistingsinstallaties.

Zie ook www.928revolution.com

Eekhoorn of eikel?

In Scheveningen staat een hotel waar geen Engelsman gaat slapen, want er staat 'Bad Hotel' op de gevel. Zo zijn er meer toevalligheden in verschillende talen. Een Engelsman moet lachen als een Duitser zegt: "Hans fahrt", omdat 'fart' in het Engels 'scheet' betekent.

Wij grinniken om de Zwitserse luchthaven Kloten, terwijl de Fransen exact hetzelfde hebben met ons woord 'koeien'. In het Engels noemen ze een eikel een 'acorn' (spreek uit 'eekoorn'), wat voor ons juist een dier is dat eikels eet. En in Frankrijk heeft kennelijk een Duitser ooit op een tuimelraampje gewezen met de kreet: "Was ist daß?" Nog steeds noemen de Fransen zo'n ding: 'un vasistas'.

Ook de vlaflip is vijftig!

1963 was een gedenkwaardig jaar. Niet alleen vanwege de beroemde Elfstedentocht en de oprichting van Wivé-Techniek, maar ook wegens de uitvinding van de vlaflip!

Dit onverslijtbaar lekkere toetje maak je in een wip:

- Schenk een bodempje limonadesiroop (liefst aardbeien) in een hoog glas.
- Schenk hierop een laag yoghurt en daarop weer een laag vanillevla, liefst lekker koud.
- Voor een extra feestelijke vlaflip kun je hem eventueel garneren met chocoladehagel, vlokken, muisjes of slagroom. *Eet smakelijk!*

Wivé Techniek vijftig jaar actief. Willem Jan Wiedemeijer was er bij.

Begin jaren zestig werkte de jonge Willem Jan Wiedemeijer (bouwjaar 1932) als bedrijfschef reparatie voor de 2CV, Ami en Panhard bij de Citroën-garage aan het Amsterdamse Stadionplein. Een prima baan, maar echt tevreden was hij niet. *“Elke twee jaar kwam er een nieuwe directeur uit Frankrijk. Die zetten dan de hele boel weer op zijn kop. Bovendien was ik die branche zat. Waar je ook naar toe ging, naar de kroeg of een verjaardag, het ging altijd alleen maar over auto’s. Ik was het zat.”*

Het was duidelijk, het ondernemersbloed kruipt waar het niet gaan kan en Willem Jan was niet voorbestemd voor loondienst onder telkens nieuwe Franse directeurs. In 1963 besloot hij een technische handelsonderneming te starten. En omdat hij zelf in de Amsterdamse binnenstad woonde, liet hij zich inschrijven op het adres van zijn ouders in Nunspeet. Een jaar later verhuisde hij zijn verse onderneming achterna. *“Ik begon met de verkoop van Vautid elektroden voor het slijtvast oplossen van constructiedelen.*

In het begin reed ik naar mijn klanten met de 2CV. Niet echt representatief, dus die parkeerde ik een eind verderop, uit het zicht. Die eerste jaren was het armoede. Het eerste jaar verdiende ik maar 3000 gulden. Op een gegeven moment kon ik mijn Eend wel vervangen door een Simca, maar het duurde toch nog tot '72 voor we er een BV van moesten maken.”

Intussen was bij de Duitse leverancier Vautid het een en ander veranderd. *“Er kwam een zoon in de zaak, die begon alles te gieten, en die kwam met technieken voor het automatisch oplossen van platen. Zo kwam ik bij de Hoogovens binnen voor glijgoten en bekleding van sinterkoelers. Die we nu overigens nog leveren. Een vriend van me werkte bij de handelsfirma Merem Laporte, die wilden van de “Verschleifstechnik” af. Dat heb ik toen overgenomen en zo werd Wivé specialist in slijtagetechniek.”*

Wiedemeijer weet wat het is om een zaak op te bouwen. Door te gaan bij tegenslag. *Je krijgt het niet cadeau. “Als ik een nieuw bedrijf belde en steeds nul op het rekest kreeg, zocht ik uit wie ik moest hebben en reed ik er naar toe. Dan liet ik de tas in de auto staan en liep ik gewoon achterom. “Hey, waar is Jan?” Alsof ik een vriend of familie was. Zo kwam ik dan toch binnen.*

Ach, de ellende vergeet je gauw. Ik denk vooral aan de mooie tijden. In 1979 ben ik Grout Techniek gestart, en in de jaren '80 en '90 groeiden we als kool. We hadden 17 man personeel en mijn zoons kwamen in de zaak. In 1994 ben ik er uitgestapt. Mijn zoon Rob en schoonzoon Ronald hebben de zaak overgenomen. Dat gaat goed, want Wivé blijft groeien. De zaak is in goede handen.”

Restauratie van twee koelerdeksels voor het Scheepvaartmuseum

Onze leverancier Loctite kreeg van het Scheepvaartmuseum Amsterdam het verzoek een offerte te maken voor het restaureren van twee koelerdeksels op de motor van het 113 jaar oude stoomschip "Christiaan Brunings". Omdat Loctite alleen materiaal levert, nam sales engineer Rob Helmich contact op met Roel Leenders van Wivé Techniek. Hij vroeg ons als applicatiespecialist deel te nemen aan het offertetraject.

Bij het eerste bezoek aan de werkplaats van het museum was Roel zó onder de indruk van het enthousiasme en de inzet van alle vrijwilligers, dat hij op het idee kwam het project te sponsoren. Toen Wivé Techniek eenmaal over de brug kwam, volgde Loctite al snel. Het scheepvaartmuseum kreeg een offerte van nul euro, en Roel Leenders kon aan de slag. Hier zijn verslag van de restauratie.

De deksels komen binnen

De deksels zijn eerst van de roestlaag ontdaan. Als ze in onze werkplaats arriveren, blijkt bij het stralen zoveel materiaal verloren te zijn gegaan, dat ik Loctite om meer materiaal heb moeten vragen. Om te beginnen heb ik de deksels op de juiste hoogte gezet, zodat ik er makkelijk bij kon. Dat ging prima met een stapel pallets. Daarna heb ik ze waterpas gesteld. Ter voorbereiding had ik de coatings al op 35 graden in de oven gezet. Dit bevordert namelijk de vloeibaarheid.

Na grondig ontvetten met Loctite 7063 voor een gegarandeerd vetvrij oppervlak kon ik de eerste kilo Loctite 7227 aanmaken. Deze heb ik gebruikt om met een kwast alles goed in de poriën te dwingen. Daarna konden de grote vlakken gegoten worden. 8 kilo verder waren de grote bodemvlakken netjes glad. De eerste 10 minuten nog wel even met de föhn over het oppervlak om opkomende luchtballen te laten ploffen.

De zijkanten

Na een nacht uitharden van de bodem kon een start gemaakt worden met de zijkanten. Eerst natuurlijk de randen opschuren voor een goede hechting en aansluiting op de bodem. De zijkanten heb ik met Loctite 3478, een pasta-achtig materiaal met zeer goede eigenschappen, zo goed mogelijk glad getrokken. Het begint al ergens op te lijken! In een later stadium zal dit nog een keer gedaan moeten worden om het echt af te maken. Maar dit is voldoende om mallen voor de flensvlakken te zetten.

De flensvlakken

Na weer een nacht drogen heb ik mallen gemaakt van PE-plaat. Het voordeel hiervan is dat er bijna niks op hecht en je het in bijna alle vormen kunt zetten.

De mallen heb ik aan de binnen- en de buitenzijde gezet zodat je een soort van bakje krijgt. Alleen de gaten voor de bevestiging van de deksels zitten er nog in. Om ze dicht te krijgen heb ik stukken tuinslang en kitkokertuitjes (mooi scrabblewoord) gebruikt. Nadat deze gemonteerd zijn, moeten mogelijke gaatjes waarlangs product kan ontsnappen dicht gemaakt worden met de 3478 van Loctite. Daarna kon ik gaan gieten, en na 5 kilo Loctite 7227 beginnen de stukken weer op een deksel te lijken.

Afwerken van de zijkanten

Na het uitharden van de flensvlakken kunnen de mallen er af en de tuinslangstoppen er uit. Nu de flensvlakken weer netjes zijn, moet ik alleen de zijkant nog afwerken. Dit heb ik gedaan met de 3478 van Loctite en een kunststof rij.

Flensvlakken vlak maken en geheel opschuren

Door het gieten is er toch hier en daar nog een klein hoogteverschil. Er zijn twee manieren om dit te vlakken. Met een freesbank, of met de hand en een grote vlakschuurmachine. Ik heb gekozen voor het laatste. Omdat het verschil zo minimaal is, is dat goed te doen en spaar je kosten uit. Na een uurtje of twee schuren en met een rij controleren op vlakheid ben ik uitermate tevreden over het eindresultaat. Het verschil is minimaal. Nu alleen nog alles geheel opschuren en een laatste laag Loctite 7227 geven, zodat het één geheel wordt.

Finishing touch

Nadat alles goed is uitgeharden, heb ik alle gaten netjes gezuiverd en de buitenrand schoongemaakt zodat het geheel weer terug getransporteerd kon worden naar hartje Amsterdam. Na 48 uur werk zijn de

Oude deksels...

...weer deksels mooi

deksels weer beter dan nieuwstaat. Alleen aan de buitenkant heb ik niks gedaan, want het moesten natuurlijk geen gloednieuwe deksels worden, in zo'n oud schip.

Het resultaat

De deksels zijn in goede orde ontvangen. De mensen van het Scheepsvaartmuseum vertelden ons dat ze de tranen in de ogen kregen toen ze het resultaat zagen. Gelukkig niet van verdriet. Ze waren er ontzettend blij mee en hebben ons meteen uitgenodigd binnenkort een keer mee te varen.

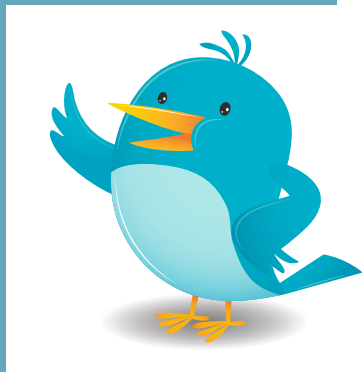
Lees meer op:
www.wive-techniek.nl

Stoomschip "Christiaan Brunings"

ROFLOL! We zitten op Twitter! #modern

Telkens als ik in de file sta, valt me op hoeveel mensen in hun eentje zitten te kwekken. Natuurlijk snap ik best dat ze handsfree bellen, maar het blijft een raar gezicht. Op straat is het nog erger. Vroeger liepen alleen halve garen hardop in zichzelf te praten. Tegenwoordig zijn het zakenlui met 'n oortje in.

En wat dacht je van de kinderen die uren in hun uppie op hun kamertje zitten? Die zitten daar in werkelijkheid met al hun vrienden. Weliswaar via het internet, maar de jongste generatie voelt geen verschil tussen live contact en een online chat-sessie. Nou is chatten mijn ding niet, maar kan het kwaad? Ik denk het niet. Sterker, persoonlijk profiteer ik ook volop van de moderne techniek. Waar ik ook ben, ik kan altijd even overleggen met een collega. Laatst had ik een vergadering bij het reclamebureau waarbij de tekstschrijver vanuit Frankrijk meevergaderde. De laptop kwam op tafel, de webcam ging aan en binnen drie minuten ben je vergeten dat er 800 kilometer tussen zit.

Dit soort toepassingen hebben de toekomst. Ik hoorde laatst van een huisarts dat ze bezig zijn met beeldbellen voor ouderen. Die kunnen dan de arts of wijkverpleegkundige spreken zonder dat ze de deur uit hoeven. En door het visuele contact van de beeldtelefoon hebben ook de oudste patiënten tóch het gevoel dat de dokter langs is geweest. Dit soort gesprekken wordt door de verzekeraar overigens vergoed als volwaardig consult, dus economisch is het aantrekkelijk om op deze manier vaker persoonlijk contact te hebben met de patiënt.

Kortom, we kunnen ons wel verzetten door te doen of het moderne flauwekul is, nieuwe media als Skype, MSN, Facebook en Twitter, we kunnen er niet meer omheen. Daarom hebben ook wij bij Wivé Techniek besloten mee te gaan met de ontwikkelingen. Zo hebben al onze medewerkers inmiddels een Twitter-account, waarmee we elkaar op de hoogte houden wat we aan het doen zijn. Een prima manier om even aan iedereen te melden dat je uit vergadering bent, of net een mooie order hebt binnengesleept. Om – vanaf locatie bij de klant – even een foto van een versleten onderdeel te delen met de specialisten. Of om al je klanten te melden dat de nieuwe nieuwsbrief digitaal beschikbaar is. Superhandig!

En? Kun je mij volgen? Ja hoor, via twitter.com/WiveTechniek.

Ronald Cleijssen

WIVÉ NIEUWSBRIEF IS EEN UITGAVE VAN:

Postbus 163, 8070 AD Nunspeet | Voltweg 2, 8071 CZ Nunspeet
Telefoon (31) (0)341 25 17 44 | Fax (31) (0)341 25 27 74
info@wive-techniek.nl | www.wive-techniek.nl

REDACTIE: Ronald Cleijssen, Gregor Hakkenberg
ONTWERP: reclamebureau ONyVA **DRUKWERK:** Drukkerij Brügemann